

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 01/2003

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24.11.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Седите молим вас. Да, није ме веће напустило немојте се радовати унапред. Имамо неких техничких проблема. У сваком случају само да дам кратко објашњење. Ја поштујем ваше време, па сам зато желео да дођем у судницу да вам овако лично објасним. Неких техничких проблема имамо. Јуче сам цело после подне одвојио о овим предлозима господина Јелушића и господина Калања везано за ове видео снимке. Био сам у документационом центру РТС-а. Они имају сачуване све снимке, дакле, информативне емисије «Дневник 2», па смо тамо прегледали те матријале. Нашли смо и овај филм господине Јелушићу, траје једно 2 минута. Нашли смо и Шљиванчанина испред болнице, дакле, оно о чему смо причали, то је мало дуже, намерно дуже смо тражили управо због приче господина Ланчужанина и тако даље. Е сад шта се десило, припремили су ми јутрос и донели су ту касету у трајању неких 30-ак минута и план је био да то данас погледамо сад кад уђемо у судницу да то погледамо, да те записе погледамо, међутим, та касета коју су они донели не функционише овде у техници наше режије. Једноставно, нешто се неке ствари не подударују у техничком неком смислу. Сад се жена враћа назад у телевизију да се то поново пресними на неки прихватљивији формат нашој режији, бар тако су ми објаснили, а то подразумева одлазак до телевизије, рад тамо колико и сам траје материјал неких 30-ак минута, повратак назад, тако да пре неких сат и по времена ми не можемо практично седети овде у судници и чекати. Због тога сам ја дошао овде само да вам кажем да ћемо наставити са радом са неких сат и по, око 12 сати. Дакле, у 12 сати ћемо наставити са радом. Хвала лепо.

Ја се још једном извињавам што данас ево касно почињемо са радом. Обавештен сам да смо у међувремену добили овај материјал у неком другом формату који ћемо моћи да погледамо, који се налази у режији и управо је овог тренутка стигло.

НАСТАВЉЕНО СА РАДОМ 24.11.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 12,00 сати

Председник већа је претходно објаснио разлоге кашњења.

Констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић и Годоровић,**
- **те браниоци оптужених адвокати: Заклан, Продановић, Перковић, Вукотић, Перески, Штрбац, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански и Бојков,**
- **а одсутни су браниоци адвокати Петрушић и Јеврић Зоран.**

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче, ја ћу мењати колегу Јеврића данас у току целог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо информисани да колега Јеврић има здравствених проблема у својој породици, тако да нам је то већ и најавио. Господине Перићу?

Опт. Перић је сагласан да да на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Јеврића брани адв. Бељански.

Одсутни су и браниоци адвокати: Вујин, Пилиповић и Мијатовић, те Калањ, Станић и Мамула, као и Станојловић Бојан.

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Господине председниче, ја ћу мењати господина Калања данас уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Драговића?

АДВ. ДОЗЕТ ЂОРЂЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу? Сагласни сте?

Опт. Драговић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо одсутних бранилаца брани адв. Дозет, а одсутни су и браниоци опт. Мугоша Горана адв. Илија Радловић и Слободан Сташевић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Господине председниче, ја ћу мењати данас колегу Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Мугоша сагласан?

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Сташевића брани бранилац адв. Продановић.

Констатује се да су одсутни браниоци Апро и Левавајац.

Сви оптужени су ту.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши извођење доказа увидом у копије информативне емисије РТС «Дневников додатак» од 19.11.1991. године, те увидом у део «Специјалне емисије» од 20.11.1991. године исте информативне куће, а прибављено од Радио телевизије Србије у току данашњег дана.

Касета у бета формату са овим видео садржајима ће се прикључити овом судском спису.

Ја молим режију да нам на нашим мониторима у судници пусти овај видео материјал.

СА ВИДЕО МАТЕРИЈАЛА: Телевизијска екипа са ваздухопловства и противваздушне одбране, доведено је више од 3.000 заробљених усташа. Многи од њих који су пружали жесток отпор јединицама ЈНА, територијалцима и добровољцима, ипак су успели да са себе скину униформе и друга обележја усташких формација. Међутим, одали су их ови ситни детаљи који су осујетили њихов план да прикрију злодела која су учинили. Највећи број њих имало је исту одећу, војне чизме стране производње, а личне ствари које су са собом понеле биле су запаковане у идентичне путне торбе или вреће Вутекса из Вуковара. Без униформе и оружја и кураж који даје шприц са другом, ови људи не изгледају тако опасно па их је лако чувало само неколико стражара. Да је реч о зликовцима вечито говоре докази обезбеђени у току данашњег дана. Криминалистичко-техничком анализом и узимањем тзв. парафинске рукавице утврђено је да су сви они у последњих 24 часа употребљавали ватрено оружје. На рукама свих заробљених усташа пронађени су трагови барутних честица, а код двојице и трагови људске крви у пределу подлактице која није њихове крвне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолио режију сад да ту станемо. Ту су још и две фотографије. Да можете наставити молим вас. Само ове две фотографије господине Милојевићу то је сад ћете Ви бити на овој фотографији. То је једино што смо ту нашли, опет Ви сте у склопу овог дневничковог додатка без било каквих аутидо објашњења. Ја бих сад молио режију да овде станемо за тренутак, претходно бих такође замолио неког из режије да дође да ми помогне овде овај монитор испред мене не функционише. Ево коментари? Колега Јелушићу претпостављам да ћемо се сложити да је овај видео, да је са овог видео материјала скинута ова фотографија у листу «Новости» што сте нам јуче показали. Јуче сам изнео разлоге због чега смо се одлучили да уложимо напоре да потражимо и комплетан видео снимак овога. Заиста то би било свакако непроцењиве важности да имамо један видео запис, макар их од 2 минута, људи у хангару, како је то стајало испод ове фотографије у «Вечерњим новостима». Међутим, извесно имајући у виду, дакле, да је ово «Дневничков додаток» емитован 19.11.1991. године очигледно се не односи овај видео снимак на догађај о коме ми овде расправљамо. Настао је, како сте чули овим објашњењима у току тог јутра 19.11. и увече је емитован, према томе извесно се не односи на ову групу везано за догађај о коме ми овде расправљамо. Ако има неких коментара, примедби или ако нема да наставимо. Господине Милојевићу, желите нека објашњења да дате? То су те две фотографије у склопу матријала који је знатно дужи. Да, да можете наравно. Претпостављам да није спорно да сте Ви ово, јел тако?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Хтео сам да дам коментар само на слици се налазимо ја и капетан Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић, претпостављао сам.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Хтео сам да дам назнаку и то ту да се види коју сам ознаку носио и какве сам ознаке носио и на себи и на капи у односу на изјаву господина Дуловића и што се тиче моје униформе да се види каква је моја униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, види се на овим фотографијама се то види заиста, али једино што не знамо кад је то настало.

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: Фотографија је настала, ево ја ћу вам казати. Та фотографија је настала после освајања Конгреса, то је та фотографија. Поред се налази пољопривредна школа, колико се ја сећам, иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би то било временски када?

ОПТ. МИЛОЈЕВИЋ ПРЕДРАГ: То би било временски негде 13, 14.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ја бих молио режију, дакле, да нам сад настави са емитовањем. У питању је «Специјална емисија» господина Брајовића емитована након РТС Дневника, дакле 20.11.

СА ВИДЕО МАТЕРИЈАЛА: Главни догађаји дана у Вуковару које смо вам делимично, поштовани гледаоци, представили у досадашњим емисијама, али колеге из Vis News-а су успели да остану најдуже тамо, то је сниматељ Бранимир Грујовић и његов тонски сниматељ Драгаш и управо смо донели материјал из болнице у Вуковару. Тамо је вршена евакуација око 420 болесника, 400 цивила и како се претпоставља неколико стотина прерушених у болесничке пиџаме и лекарске мантиле ЗНГ-оваца који су побегли из оближње станице милиције. Најпре следеи разговор мајора Веселина Шљиванчанина из бригаде гарде са представником Међународног црвеног крста господином Николасом Борсингером. Реч је о неспоразуму који је избио због тога што војска није дозволила улазак мисији црвеног крста у болницу у време када је у Вуковару још увек трајала пуцњава и касније када је та пуцњава прошла онда је мисија црвеног крста дошла да надзире евакуацију болесника. Молим режију да нам крене с филмом. То је непосредна близине болнице у Вуковару реч о сивом материјалу, дакле, немонтираног: «Није добро било не. Ја сам навикао на бољу сарадњу са војском. Него данас. О чему се ради. Пуковник зна у чему су проблеми. Нема проблема само знам да су цивили. Истакните проблем. Проблем је у томе што видим како се војници шетају по улици и да пролазе камиони, погледајте ето тамо. Сад сам ја отворио тај мост за саобраћај, мост није био отворен за саобраћај. Јел сте чули Ви господине. Моје колеге су биле тамо. Ако Вас господине обезбеђују моји војници то је све збринуто. Ако Вас не занимају што гину моји млади војници који имају 18 година, 19 и 20 Ви нисте онда овде добродошао човек. И господине овде су и вечерас гинули моји војници. И господине овде је рат. То ја знам. Ми смо овде да обезбедимо свима безбедност и мир а ви истичете проблеме. Ако вам се не свиђа изволите вратите се идите тамо где вам се свиђа и срамота ме је да се тако понашате према мени. Све што сте тражили ја сам вам дао». Нешто касније као што видимо, конвој црвеног крста кренуо је ка вуковарској болници. Она се налази на неких километар од центра града, видимо улицу која води од центра града ка болници. Десно од ове колоне је станица милиције, односно постоја МУП-а Хрватске, а до ње је зграда суда. У тој згради су се и у току јучерашњег дана, односно из те зграде у току јучерашњег дана је било пуцњава и били смо сведоци када су војници из те зграде изнели неколико стотина пушака које су припадници Збора народне гарде и МУП-а Хрватске оставили бежећи према болници, где се један број њих и крио. То је сад улаз у болницу, има и представника европске мисије. «Куда ћете с овим возилом и ово што се одвози у болницу и људима који носе бело одело с оваквим ознакама и са ознакама Црвеног крста да могу да уђу, остали ништа. Значи нико други не може да прође». Ово су дакле, одбегли цивили били који су се налазили у кругу болничком. «У том правцу ћемо вршити транспорт, нека крену овим правцем овде горе». Цивиља је преко агенцијским вестима око 400. «Немојте да се гурате, за све ће бити места». Они одавде одлазе аутобусима у прихватни центар. Одатле у Шид, а из Шида по жељи као и протеклих дана, или остају у својим домовима ако их имају, а пошто их углавном немају одлазе у градове Србије или остале градове Хрватске по

властитом нахођењу. Иначе, да кажемо да смо јуше покушали ући у ту болницу наша екипа али нам није било дозвољено. Као што видимо већином су у питању жене и старији људи, јер се остали проверавају, значи остали мушкарци од 16 до 60 година због сумње да су прерушени у цивилна одела, а у ствари, припадници су Збора народне гарде, МУП-а Хрватске и осталих хрватских паравојних формација. Управо у правцу у којем иде ова колона преко пута налази се масовна гробница Срба, било да је реч о пацијентима те болнице који су имали медицински третман, било да је реч о људима над којима су вршени злочини. Ево почиње евакуација болесника из вуковарске болнице под надзором Међународног црвеног крста и Европске мисије. Није нам до сада познато у које медицинске центре се врши евакуација, да ли према Сремској Митровици и Шиду, дакле, најближим градовима, али највероватније ће вршити тријажу болесника. Ово је унутрашњост болнице. Да поновимо, у болници је око 420 болесника и тешких рањеника, ово су значи први снимци унутрашњости те болнице која је очигледно претрпана. «Овде вам је болница, овде дајете анестетску. Да, стално током последња 3 месеца радимо на томе. Нема никакве шансе, колико је било операција. Не знамо. Шта мислите о свему томе. Сматрам да је ужасно, ужасно, заиста ужасно. Да ли ће се то све завршити данас. Да, надам се». Колико ми је познато, с обзиром на чињеницу да је болница била претрпана и једина хируршка сала онај... што се малопре видели. Иначе, треба рећи да су војне власти месец дана уназад тражиле од кризног штаба Вуковара да се из зграде евакуише цивили и деца. Било је покушаја Међународних хуманитарних организација да цивили и нејач напусте град, али је то било одлучно одбијено од стране хрватских власти. То је дакле, отежавајућа околност у прилог тврдње да се сада ових дана предају хрватске оружане снаге због тога да би заштитиле цивиле. Цивили су, да је било њихове воље, могли и раније напустити Вуковар, али се очигледно полазило од тога да они најбоље могу да послуже као таоци за ослобађање града. Евакуација болесника иначе, завршена је до вечери, како нам је рекао колега Груловић. У вуковарској болници, иначе, за време ових страхаота функционисало је и породилиште као што смо и видели. Овај човек у белом оделу је новинар ВВС-а. У овим ситуацијама и новинари ганути оним што се збива помоћ у цивилима. Ово се дешава испред болнице и сада крећу у Вуковар и транспорт болесника и рањеника. Наравно то иде споро. Реч је о преко хиљаду цивила, болесника и рањеника. Евакуацију овог медицинског центра, односно вуковарске болнице, Вуковар, пошто је практично разрушен град остаје и град без становника, јер је њих голема већина у току ратних операција напустила Вуковар, а оно што је преостало ових дана се евакуише преко прихватног центра, као што смо рекли, у градове у Србији и Хрватској. У току је најнеопходније расчишћавање града које су врше инжињеријске јединице Југословенске народне армије како би се оспособиле комуникације и главне улице овог града за његово враћање у какав-такав живот. Наравно, вуковарска болница је имала са сигурношћу можемо тврдити у току ових пет месеци или барем три месеца рата много више. «Ово је трајало доста дуго. Хтео бих само да кажем да синоћ, тј. јуче по подне склопили смо споразум са ННМ-ом који је представљао генерал рашета и Хрватске Владе. Циљ овог договора био је да се неутралише вуковарска болница према члану 15 Женевске конвенције. Ја ћу детаљно говорити о овом споразуму. Циљ његовог је био да ступи на снагу синоћ у 20 часова 19. новембра. Према овом договору приступ болници и околним зградама било је ограничено само болесницима и војном персоналу, као првој категорији. Друга категорија била је за цивиле који нису учествовали у рату. Трећа категорија била је за медицинско особље, а четврта категорија за делегате Међународног црвеног крста. Тачка 3 била је да се не дозвољава

наношење никаквих војних оруђа у болницу. Ви господо знате да се догодило оно што видимо сада. Осим ових 4 категорије за људе који су споменути нико други није смео да уђе у болницу осим са дозволом Међународног црвеног крста. Ви сте видели да се, како је овај договор био захтеван. Друго рекли смо да болница треба да буде јасно обележена црвеним крстом. Последња тачка је необично важна зато што каже следеће – да хрватске власти и ЈНА пружиће сву сарадњу Међународном црвеном крсту да би се договор спровео. Вероватно сте приметили да је Међународни комитет тј. да није у могућности да испуни задатак који му је дат и не може да буде, према томе, одговоран за оно што се одиграло овога јутра и сада ја не знам, јер мене су спречили да уђем у област болнице. Када кажете да нисте могли да извршите своје функције, шта сте хтели овде. Оно што сам управо рекао према 10. тачки нашег договора. Шта се сад дешава, да ли армија евакуише људство, шта се дешава сада, као што сами можете да видите ја сам ту само да кажем у чему се састојао договор и да изнесем чињеницу да не можемо да извршимо наше дужности. За остало то је на вама да се уверите». Била је то практично импровизирана конференција за штампу коју је сазвао господин Никола Зборсинген из Међународног комитета црвеног крста, а поводм неспоразума или инцидента који се десио приликом кретања мисије црвеног крста ка болници у Вуковару. Да поновимо, ево га мајор и он се одазвао и сазвао конференцију за штампу. «...ја сам стално у жижи неких интересовања и догађаја. Трудимо се да у својој домовини, у својој земљи помогнемо свом народу, а уједно и спасимо и спречимо губитке живота наших младих војника. Господо новинари ово је Народна југословенска армија. Поновосан сам што се налазим на челу таквих војника и на челу таквих старешина. Овој армији је до сада наметнут рат и великих проблема стварају они који не воле. Ми се боримо да помогнемо сваком поштену човеку и грађанину ове земље. Мислим да сте били свјedoци у овом Вуковару када смо извлачили и спасавали рањеника а уједно и цивилно становништво из подрума, из тунела, и свега онога где су их држале усташке формације. Видели сте на крају када смо коначно освојили Вуковар. Ниједног тренутка, ниједан војник, ниједан старешина није покушао да усмери оружје нити било шта да се свети било ком цивилу или било ком грађанину овде који смо ми ухватили па нека је он био на другој супротној страни као припадник усташких формација и то ме посебно радује и посебно сам поносан да се достојанствено и поштено држимо. Друго, господо, трудили смо се да свим новинарима, свим међународним организацијама и сваком човеку покажемо све што се дешава у овом граду. Нигде нисмо бранили ни заступали да било ко не присуствује било од кога да не види шта раде јединице ЈНА. То исто данас не бранимо ни евакуацију ове болнице. Иако је било и оних другова из Међународне организације, односно оне господе из међународне организације која је желела да држимо састанке иза затворених врата и нису дозволили да их снимају новинари шта то они желе да нам кажу. Ја сам вам и тада рекао да мене не сметате и да можете да снимате све, јер ми овде не радимо ништа тајно. Ми радимо само оно што хоће читав наш народ и да спасимо све своје људе и поштене грађане. Поједина господа из Међународног црвеног крста долази у Вуковар и већином је било тако да шетају, гледају, као да су дошли у неку контролу јединицама ЈНА. Питао сам их да ли их интересују рањени и повређени и незбринуту млади војници моје армије. Никада нису показали такво интересовање него су што пре трчали да дођу овде иако ми збрињавамо ове рањенике. Чак ниједног тренутка нису нама армији помогли преко организације Црвеног крста да дође било каква евакуација или било каква помоћ у лековима, у храни, у одевању или било чему и да нам помогне. Све смо морали да радимо сами, да збринемо око 10.000 становника Вуковара, а нама се представљају да долазе стално као

хуманитарна организација и да су неутрални. Ако су неутрални, ако су хуманитарна организација, онда не треба да бирају коме треба помагати, него да помажу свом народу Вуковара, без обзира на његову националну припадност. Рекао сам и јутрос једном господину да сам овде у својој домовини, у својој земљи ја командант и да ћу поштовати и признавати његове законе и све оно како ми он каже када будем дошао у његову земљу. Учинио сам сво гостопримство за њих, све што сам могао. Обезбеђивали смо им и гориво и храну и смештај и водили смо их где су они хтели, а господа не схвата да се овде води рат и да живот сваког мог војника је много значајан, јер ми нисмо пошли у рат зато што смо ми то хтели, него што нам је наметнут и зато морамо да чувамо животе својих војника и старешина и морамо сваког тренутка да будемо опрезни и могу вам рећи господа да смо овде у овој болници и могу вам рећи господа да смо овде у овој болници јутрос нашли оружје, муницију, пиштоље и пушке које ћу вам показати. Више од 60, 70 људи који уопште нису били ни болесни, нити су били рањени, нити су били особље болнице а скривали су се у подруму болнице. Зато замољавам сву господу из међународних заједница, посебно из Међународног црвеног крста и сву господу новинаре да нас пусте да радимо свој посао. И још једном понављам да је наша жеља да помогнемо сваком човеку и сваком грађанину ове земље и овога Вуковара и било где у Југославији па и свијета коме год то можемо помоћи. И најелимо сакрити ништа господа, ви слободно гледајте и видите шта м и радимо, али не могу се крити они који су убијали и клали наше војнике и да се одавде извуку и требали су то да раде, без обзира на чијој су страни били. Ниједан поштен лекар и било ко од медицинског особља нема бојазни да се плаши било чега». «Јутрос је било неких неспоразума са организацијом Црвеног крста, јели то сада решено» - питање колеге из Кањуза. «Никаквих неспоразума са наше стране није било, никаквих. Молим вас господа, овако, никаквих неспоразума са наше стране није било. Ја још једном наглашавам да је ово зона ратних дејстава и да се овде изводи рат и да се морају поштовати одређени временски услови и одређене радње које изводе јединице ЈНА, а чујете и сада да се пуца и да се мора створити безбедност и сигурност свакоме човеку и свакој организацији која овде долази и мора се имати стрпљења и живаца јер овде није мир и није ово обичан живот, него је ово живот и сваког тенутка можете и ви и било ко други да изгуби главу без потребе. Све ће проћи по плану како је договорено, само да се не деси са конвојем како смо и ми прије, јуче, прекјуче спремили 50 аутобуса цивила из Вуковара који су желели да иду у Републику Хрватску, а господа из Хрватске су их поново вратиле данас у Вуковар». Ова та масовна гробница преко пута болнице, за коју смо рекли да леже тела само Срба или барем великом већином Срба, међу њима има и пацијената болнице који нису сахрањивани него су једноставно бацани преко пута у двориште преко пута болнице. Наравно, међу њима је и оних над којима су вршена зверства. Укупан број јуче смо и бројали кад смо били тамо око 60. како нам је рекао колега Груловић из Vis Newsa позвани су били представници Црвеног крста да виде те лешеве, али су они то одбили. Овај призор их није занимао и то је слика болнице вуковарске која је коначно остала празна. Из ње данас је отишло 420 болесника али је сва прилика да је последњих месеци кроз њу прошло хиљаде болесних, рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да је разумљиво зашто сам се одлучио да овако у континуитету непрекинуто пустимо, из два разлога. Прво да стекнемо представу о болници, ово су снимци, дакле, тог дана болнице оног дела болнице како смо чули по сведочењима где долазе кола хитне помоћи, онај спуштени део, видели смо то и на неким фотографијама. Ево сад смо видели и уживо видели смо, претпостављам да смо

препознали у наранџастој јакни господина Дуловића који нам је овде у том смислу сведочио, дакле, да стекнемо једну представу о тој болници, о изгледу целог тог околиша и с једне стране и с друге стране уважавајући предлог господина Калања од јуче везано за снимке, ја нисам препознао заиста, али су нам биле тврдње да на том неком дужем већем снимку, ово је најдужи снимак. Све оно друго по информативним емисијама је било краће јер ово је као нека специјална емисија. Ја нисам заиста нигде препознао ни господина Милојевића ни господина Ланчужанина, иако смо имали уверавања да би требало да се налазе на том снимку када се Шљиванчанин обраћа овом представнику Међународног црвеног крста, па и из тих разлога кажем сам пустио овај један дужи снимак јер има касније и овај један интервју са новинарима и кажем, ја нигде заиста господине Ланчужанину, односно Милојевићу, вас тамо нисам препознао и уколико ви јесте на том снимку онда бисте нам могли скренути пажњу на то. Али кажем, уважавајући тај прелог од јуче колеге Калања, ево имамо и тај један дужи снимак уз претпоставку да се можда ту налази господин Милојевић односно господин Ланчужанин, како нам је објашњавано. Ако желите да коментаришете нешто господине Ланчужанин?

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Дobar дан. Ово је снимак од 20-ог, а не од 19-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Према овоме то је од 20-ог.

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Калањ је рекао о снимаку од 19. новембра. 19. новембра на истом том месту где је на почетку снимка се појављује Шљиванчанин исто је био тај. Ту су биле, не само камере РТС-а и Sky News-а и шта ја знам ВВС-а и колико је камера било. Било је камера телевизије «Политика» Новак Живковић је снимао и снимао је Шљиванчанинов сниматељ из «Застава филма», значи вероватно постоји више снимака са тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али колега Калањ нам је несумњиво рекао јуче то је онај снимак Шљиванчанина у разговору са представницима међународне заједнице Међународног црвеног крста који је толико пута емитован и тако даље. То је тај снимак. Е сад ту имамо један раскорак. Тај разговор није био у два дана, само у једном дану и то је овог дана било и зато сам ја пустио то шире.

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Али је снимано са три камере и ово није снимак Новака Живковића и телевизије «Политике» него неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо. Знамо ми Вашу одбрану господине Ланчужанин. Ви говорите заиста о том 19-ом и тако даље. Све ми то знамо али кажем, то су били разлози јер колега Калањ је тврдио то је тај разговор у ствари Шљиванчанина са овим, то је тај снимак који је тако често приказиван. То је тај, нема другог. Другог нема заиста. Уколико Ви имате други, уколико има било какве могућности за тај други, ја сам спреман саслушати, али кажем, ево поред и најбоље воље и напора који сам уложио јуче цело после подне гледајући тај 19, 20, 18. кажем нисам нашао ништа друго него овај.

ОПТ. ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН: Телевизија «Политика» мора да има тај снимак и има сигурно «Застава филм» војни камермани имају тај филм сто посто. Значи, тај филм који је био на дневнику баш се види тај детаљ где смо Кинез и ја и Шљиванчанин баш на том мосту. Значи, из неког другог угла је снимала камера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли још неко жели нешто да коментарише? Изволите колега Даниловућу?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ја сам заиста био скептичан да гледамо тај филм, али ипак је корисно, имајући у виду оптужницу, задатак овога већа и наше завршне речи које ћете коментарисати. Хтео бих да се констатује да све време поред Шљиванчанина

се виде у првом делу тог снимка, двојица људи који су из различитих институција и врло важни за оцену, да ли су званични органи, значи ЈНА, значи министар Кадијевић и да ли је Државна безбедност Србије знала за то што се догађа на том простору. Ту видимо Милана Гавриловића који је убијен, који је ишао, сећате се оног лика код Коштунице, који се нудио, или јесте или није, то није ни важно, да понуди неку шему Државне безбедности нову. Тај Милан Гавриловић је био у то време потпуковник Државне безбедности придодат Аркану уз његову јединицу и он се ту стално налазио, да констатујемо, то ми је врло важно јер ми морамо да одговоримо на питање ко је командовао злочиним, ко је дозволио злочин, ко је организовао злочин и тако даље и врло је важно да знамо ко су ти који се налазе онога момента кад су ратни заробљеници изведени из болнице. Друго што сам хтео да кажем и тадашњи потпуковник или пуковник, али мислим да је био потпуковник Павковић, који је био шеф кабинета министра Кадијевића у ЈНА и он је ту био послат у Вуковар да види како се та операција за «ослобођење» или уништавање и рушење девастације Вуковара завршава. Био је тамо, значи те две институције Државна безбедност Србије и ЈНА министарство војске имало увида на то. Друго, хтео сам да скренем пажњу да се ту помиње споразум који је постигнут између генерала Рашете као представника ЈНА који је комуницирао са Хрватском Владом и Хрватске Владе, по ком споразуму је, наравно у којем је учествовао Међународни црвени крст и овај господин Николас Борсингер који је преговарао, а у том договору, у споразуму било је да Црвени крст изведе људе из болнице и обезбеди њихово безбедно излажење из болнице и њихову безбедност. То је ЈНА преузела сама и то Шљиванчанин који се очигледно ту храбри, а можда има и неко наређење. Треће то сте Ви рекли, ту се види господин Јован Дуловић, новинар. Значи, он је био ту и тих дана је био ту, то је доста важно због оцене његовог сведочења и четврта ствар коју сам хтео да кажем, то је да значи тиме ми добијамо неке податке који су релевантни за оцену како је дошло до догађаја, прво како је дошло до тога да буду из болнице спроведени на Овчару, како су прошли на Овчари, то ћемо посебно говорити у завршним речима, како је дошло до њихове ликвидације и где је ту команда, која команда, чија команда. Сви су у униформама, сви су војници, било да су територијална одбрана или војници, а ту ми видимо и представника министра ратног или министра војске и ЈНА видимо ту и видимо Државну безбедност Србије, па је врло занимљиво за анализу како су поступали оптужени по чијој наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро, ја заиста јесам препознао господина Дуловића, препознајем и господина Павковића, био је тамо, а сад Гавриловића ја заиста не препознајем искрено да вам кажем. Знамо о коме говорите, али. Добро, господин Вујовић је желео нешто да каже?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Добар дан. Ја бих само напоменуо од овог снимка једино што познајем је Вуковар, а од војника никог не препознајем. То значи нисам никог видео од територијалаца тзв. територијалаца, значи мештана уопште нема, а нон-стоп су говорили да су мештани пуна болница. Ја ниједно, једино лице нисам препознао. Даље, снимак мислим да почиње 19. па 20. све је 20?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесети, тако каже.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Тамо пише да ли је то 20. или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па и он каже да је то.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Мени је сумњиво да су цивили излазили 20-ог, али има један део новинара, не новинара него из Међународног црвеног крста где говоре као 20-ог, он то говори као да је јутро, он ујутро говори да му јуче нешто није било дозвољено

по договору до навече до 9 сати, тако нешто. Значи, он говори за 19. да није било дозвољено, а 20-ог је било дозвољено, што ја опет мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Брајовић каже, јуче смо покушали ући у болницу, али нашој екипи није био дозвољен улаз.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Ја мислим да је то 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам каже јуче?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Да је тад евакуација ваљда била, мислим да је тада евакуација, оно што ја говорим стално 19. и врло ми је драго пошто је адвокат оштећених, у ствари постао наш адвокат. Оно што ја говорим знам, знам то ћемо видети, што је споменуо Аркана, онда овог Момира Гавриловића, јел тако беше, што ја читаво време говорим Аркан, Аца Васиљевић. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема ништа више везано за ово.

Потом је суд донео

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ доказни предлози браниоца адв. Бељанског да се изврши вештачење везано за добровољачке јединице и њихову статусну улогу, те за препотпочињавање делова 80. моторизоване бригаде из Крагујевца, као и да се изврши допунско саслушање сведока сарадника број 2, а везано за опт. Шошића, браниоца адв. Штрпца и опт. Вујовића а да се као сведок саслуша Вулетић Ивица, као и браниоца адв Штрпца да се поново изврши саслушање оба сведока сарадника, а након што је оптужени Атанасијевић променио своју одбрану, јер веће налази да је чињенично стање у овом делу довољно расправљено.

Искрено говорећи, не знам ни како бисмо извршили, од кога и на крају шта бисмо добили везано за статус, улогу, положај добровољачких јединица. Ми имамо неку сасвим пристојну представу о томе да су и добровољачке јединице као и све друге биле по прописима ондашње СФРЈ, да су биле претпочињаване јединицама војске на том терену на одређеном датом терену. Дакле, биле су претпочињаване и под командом одговарајућих војних јединица и не само они, него и полицијске јединице, јединице територијалне одбране и цивилне заштите и тако даље. Чињеница да нам господин Војновић као командант 80. моторизоване бригаде није баш могао све објаснити који делови његове бригаде су били у ствари његове који су били претпочињени гардијској бригади, али опет кажем, одговоре на то питање не налазим да ћемо било шта битно сазнати једно, јер опет и ти делови су били под неком војном командом. Сад, да ли његовом или саме гардијске бригаде мање више је неважно. Раније сам објаснио због чега сматрам да је депласирано саслушавати као сведока Вулетић Ивицу који је, како смо видели из оне пресуде Жупанијског суда у Осијеку, који је оглашен кривим за догађај који ја не мислим да је овај о коме ми овде судимо, него јесте у току истог дана, јесте према тој пресуди знатно већи број људи око 1.000 или 1.250 јер тако би се извео тај закључак с обзиром на број камиона и број стрељања, да се одиграо отприлике од 9 изјутра до 15 после подне и да се одиграо на некој сасвим другој локацији, па сад саслушавати Вулетића, кажем, у ситуацији када је он у поступку истраге током 93, 94.

године то и остала кривична дела и кривичноправне радње које му се стављају на терет признао, а потом на главном претресу то све порекао објашњавајући да је у Вуковару био резервиста и то само до краја септембра, потом никада више није био на подручју Републике Хрватске, што би подразумевало, дакле, ни ово критично време које нас занима није за очекивати да бисмо било шта од господина Вулетиха у таквој ситуацији, да бисмо било шта валидно могли добити. Чули смо и томе се овом одлуком придружујемо објашњење колеге Вукотића да након саслушања, након промене одбране опт. Атанасијевића, нема потребе поново саслушавати сведока сарадника број 2, односно тиме ни сведока сарадника број 1 и евентуално их суочавати. Чињеница да неких разлика у тим казивањима има, али је исто тако чињеница да је оптужени на начин на који је он то сматрао изнео своју улогу и своја објашњења и везано за багер он нам тврди и чули смо га и бојим се да ништа ту нећемо моћи добити, он тврди да је у том једном тренутку, дакле, на самом тамо крају багер, односно улт, односно како год назвали ту грађевинску радну машину која је према сведоку сараднику број 2 извршила затрпавање гробнице да је њему, народски речено «пукао филм», да се он ничега више не сећа до оног тренутка када је дошао к себи тамо пред хангаром. Значи, он има ту једну значајну празнину у сећању и сад ништа нећемо, у таквој ситуацији не бисмо добити. На овај начин, извођењем ових доказа ми смо практично прихватили доказне предлоге и браниоца адвоката Калања и колеге Јелушића, али то сам јуче рекао, извршено је копирање тог дела из судског спада, то ћемо сад и формално унети у судски спис предлог опт. Вујовића везано за извештај о томе да ли су страдали на Овчари према списку жртава, односно према списку идентификованих, евентуално били припадници којих, а уколико јесу којих хрватских оружаних састава. Изволите?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ЧИТА СЕ списак сачињен од Главног штаба санитета Републике Хрватске од 28.05.1993. године са страна 765 до 778 списка истраге.

Не мислим да је неопходно да цео овај списак читамо редом, него само у том смислу, ево ту је Аџага Јозо, Доцен Илије, резервиста, Ахметовић Исмет од оца Марјана, резервиста, Батарело Жељко од оца Антуна, резервиста, Батарело Јосип од оца Данијела, резервиста, Бермхартнер Томислав, резервиста, Блажевић Златко, МУП, Грејза Милан, од оца Мато, МУП, и тако даље. Дакле, списак садржи према овом извештају Главног штаба санитета Републике Хрватске, списак садржи све страдале у регији општина Вуковар – заробљени и каже овако: «Подаци о страдалима у времену од 17.08.1990. до 28.05.1993. године», значи знатно, знатно шири, али се на њему, на том списку се налазе и са овим, кажем подацима, налазе се и људи као страдали из ове оптужнице и из овог кривичноправног догађаја о коме ми расправљамо. Ако има нешто везано за ово? Господине Вујановићу, сагласни сте?

Оптужени Вујановић и Калаба су сагласни да их у даљем току данашњег главног претреса због одласка њиховог браниоца адв. Перковића у његову замену брани бранилац адв. Перески.

Хвала. Добро. Изволите?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Поштовано веће, имам још један доказни предлог. Молимо вас да суд изврши увид у списе овог предмета и да констатује да нема нити решења о постављању по службеној дужности адв. Вељковића приликом саслушања Јовице Перића нема ни пуномоћ, па уосталом постављам питање по ком основу је адв. Вељковић био присутан саслушању Јовице Перића као посматрач или било шта? Значи, не тврдим да је био тамо или да није био, ако је био, није било основа да буде присутан тамо, јер нема решења о постављању као браниоца по службеној дужности, а нема ни пуномоћја, према томе, поново апелујем већу да преиспита своју одлуку увидом у списе и да овај записник издвоји из списка јер није на закону засновано. Хвала.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Председниче, ако дозволие само идентичан предлог мене и колеге Јеврића. Заправо, ради се о новој чињници коју смо тек сада утврдили и заиста смо увидом у списе утврдили да не постоји никакав основ по коме је бранилац који је констатован на том записнику од 18.04.2003. године био присутан. Једини начин да адвокат има својство браниоца јесте или да му се потпише пуномоћје или да га председник суда постави, или да то може да уради и МУП у законом предвиђеном случају. У овој случају не постоји ниједан од та три услова и ниједан од та три основа, чак није ни како полиција практикује на самом записнику о задржавању то констатовано, али без обзира на то и да јесте констатовано на записнику о задржавању, тај записник је направљен један дан након његовог саслушања. Према томе, у тренутку када је саслушаван Јовица Перић бранилац који је тада био присутан који је наведен као бранилац не може да има својство браниоца, а на тај начин се заправо не испуњава основни услов, а то је да се има право на одбрану. Према томе, лице које је констатовано као бранилац није могло да буде бранилац, није било бранилац и може се закључити да Јовица Перић том приликом није имао браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Још колега Јелушић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: У име колеге Перковића и у своје име, предлажем да веће донесе одлуку да се, дакле, у овом главном претресу, на овом главном претресу прочитају транскрипти са исказима сведока сарадника из предмета опт. Радака. Наиме, сматрамо да би било неопходно да и у овом предмету имамо увид у то шта су сведоци сарадници о самом догађају рекли у предмету опт. Радак - то је први предлог који је заједнички. Предлажем да суд изврши увид у два документа. Један се тиче опт. Вује Златара то је лекарско, односно налаз лекарске комисије која је вршила оцену инвалидитета опт. Златара због повреде коју је он задобио 30.10.1991. године. Сматрам напросто да би било важно да се слика здравственог стања опт. Златара употпуни овим уверењем посебно имајући у виду извесну разлику која је постојала у оцени последица повреде коју је он задобио. Наиме, овде се види да је комисија утврдила код њега проценат инвалидитета од 40% што је у великој колизији с оним што је у вези овога рекао проф. Александрић, рекавши наиме, да те повреде по њему нису могле оставити неке трајне последице. То је дакле, тај први докуменат који предлажемо да суд изврши увид и други се тиче опт. Ђанковића, ради се о увиду у његову путовницу. Наиме, у периоду од 1998. године до 2003. године из путовнице се може видети да је опт. Ђанковић у више наврата напуштао Хрватску, одлазио у иностранство, враћао се, дакле, из тога би се могли извести одређени закључци везано за оно што он у својој

одбрани наводи и посебно податак да је он 23.12.2003. године, дакле, два дана пре него што је лишен слободе сам дошао из иностранства по позиву који је добио, дакле, да буде саслушан на околности везане за догађај на Овчари. Толико, хвала.

АДВ. ШТРБАЦ САВО: Ми смо данас заправо видели да у овим нашим телевизијским архивама постоји доста материјала који се може користити овде и после овог приказивања Шљиванчанина на оном снимку од 20. кад смо чули објашењењ опт. Ланчужанина да је он гледао тај снимак сигурно на телевизији ТВ «Политика» од 19. што је и логично, пошто Ланчужанин није био тамо 20. прије подне, да се ипак покуша прибавити снимак и ко зна шта ћемо још на њему видјети, у сваком случају биће користан за моје брањенике једног и другог, с обзиром да двојица свједока опт. Ланчужанина описују другачије него што је изгледао. Описују га с брадом, а он тврди да није носио никад браду, па ни тада. Видјели смо и то да Ви можете врло брзо да прибавите те снимке ако постоје и ако дође до одгађања, а вјероватно хоће прије завршних речи, да се покуша прибавити овај снимак. То је мој приједлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Оптужени Вујовић?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Имам два предлога само. Да ли се може набавити од УБПОК-а, значи, неко образложење на основу ког сам ја 21.03.2003. ухапшен, пошто ја имам само оно за ванредно стање, значи, да не би угрозио безбедност других грађана и безбедност Републике. Мора да има неко додатно образложење због чега, пошто су ме испитивали у вези Овчаре, па бих само то, значи да то уђе у списе као исто то образложење за Вујановић Станка и Перић Јовицу који су такође ухапшени за време ванредног стања. То је први предлог, а други предлог је да погледате, пошто сте сад набавили од Телевизије Београд касету, да исто тако погледате за 14. значи, једанаести то је јутарњи програм, значи од 8 ујутро, па шта ја знам до једно 12 сати, то је онда емитована, значи ослобођење Миловог брада где је било и мије насеље што сам ја гледао из болнице и тај дан, онда сам тражио да идем кући и пустили су нас преко времена са образложењем. Добро, да не дужим, углавном тај дан сам био на ВМА, гледао сам ту на телевизији тај део Милово брдо, ослобођено и моје насеље, значи 14.11. јутарњи програм око 8. Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо. Даље, молим? Да ли још неких предлога има? Нема? Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се свим изнетим доказним предлозима браниоца и оних окривљених који су дали те доказне предлоге. Што се тиче предлога бранилаца сматрам да је о томе већ одлучено, а да сада сваким даном имамо понављање тих предлога на један други начин формулисано. Према томе, сматрам да је чињенично стање довољно утврђено, да се може донети одлука у овом предмету и све ове предлоге сматрам да су усмерени на одуговлачење поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јелушићу, Ви претпостављам имате копију тог и копију Ђанковићеве путовнице, пасоша, јел тако и Златаревог лекарског извештаја, односно налаза и мишљења инвалидске комисије? Дајте то овамо да погледамо.

Констатује се да је бранилац адв. Јелушић суду приложио налаз и мишљење лекарске комисије за преглед лица обухваћених Законом о основним правима војних инвалида и породица палих бораца бр. 38 од 27.01.1993. године у копији и оригиналу, те председник већа констатује да је достављена копија верна оригиналу, који се браниоцу након извршеног увида враћа, као и копију путовнице издате од Републике Хрватске бр. 06972852, а на име Ђанковић

Мирослава, која је издата 23.03.1998. године, са копијом унутрашњих страна овог пасоша на укупно 3 листа формата А4.

Направићемо 15 минута паузу, имамо и ове доказне предлоге о којима сагласности нема, па ћемо направити паузу од 15 минута и дакле, наставити после тога.

Настављено у 13,50 након паузе ради одмора и ради консултације чланова већа о доказним предлозима одбране.

Након што је веће донело, а председник већа је потом јавно у присуству странака објавио следеће

Р Е Ш Е Њ Е

ДЕЛИМИЧНО СЕ усвајају доказни предлози бранилаца оптужених утолико што се чита налаз и мишљење бр. 38 од 27.01.1993. године издат на име опт. Златар Вуја и врши се увид у путовницу издату од Републике Хрватске под бројем 06972852 издату на име опт. Банковић Мирослава и исто се прилаже судском спису, док се остали доказни предлози странака ОДБИЈАЈУ јер је чињенично стање на дате околности довољно расправљено.

Само кратко образложење ових наших одлука. Ми смо одлучили о томе још пре два дана да поред све аргументације која је изнета да прочитамо, дакле, да из списка предмета не издвајамо, него да у доказном поступку прочитамо записник о саслушању Перић Јовице од 18.04.2003. године. Према томе, ови нови аргументи одбране типа нема приложеног пуномоћја, односно нема решења органа који је извршио саслушање при постављању браниоца Вељковића за браниоца Перићу по службеној дужности, у овом тренутку су депласирани зато што смо ми већ урадили што смо урадили на начин на који смо урадили, а евентуално само кратак коментар као неко ко је дуго у овим поступцима ни у једном оваквом предмету када имамо такве записнике о саслушању немамо приложена ни пуномоћја, нити решења о постављању за браниоца по службеној дужности, то су записничке констатације. Да ли се тако што налази у списима тог органа, дакле, УБПОК-а или не, то је сад већ нешто друго, али је чињеница да је у том записнику констатовано, дакле, да су присутни ти и ти и констатована су њихова својства. Није доведено у сумњу, понављам, мада не би ни требало, није доведено у сумњу да тај бранилац није присуствовао спровођењу ове и овакве радње. Ми налазимо, није то. Предлог да се у овом поступку сада прочитају транскрипти о саслушању сведока сарадника из предмета Радак тај предлог није неприхватљив, није он противан ни чему, он није неприхватљив, али не налазимо да је тако што овде радити неопходно, јер онда би то подразумевало стално преплићање међусобних поступака. Ја сам рекао ко год желео од бранилаца, пуномоћника оштећених, оптужених, ко год жели да добије те транскрипте, ради увида, обавештења и тако даље, може их добити није никакав проблем, значи ископираћемо и добиће и те транскрипте и не само о саслушању тих сведока, него и свих оних других, али да поново на тај начин изводимо то сад у овом поступку као доказ, а те смо сведоке саслушали

непосредно, не мислим да је целисходно и да је неопходно и ништа са тим нећемо добити, да не кажем сад да су ти сведоци тамо у том поступку суштински на битне околности, мада су практично саслушавани везано за тог оптуженог да су суштински указивали идентично као и овде. Ја сам заиста уложио напор јуче, објаснио сам и како да дођемо до ових видео записа. На бази тврдње колеге Калања, на бази тврдње да је то како је и нисмо то добили. Сад имамо другу тврдњу е није то тада, е није то око те куће и тако даље, знате, где је крај. Нећу више у том смислу да улажем напре. Ја сам ово покушао и то од информативне куће која је то најинтензивније покривала. Видео сам јуче ту њихову архиву са видео записима РТС дневника у питању је господине Вујовићу, пошто је један други доказни предлог Ваш ишао у том неком правцу, немају они све архивирано, али имају архивирано и чувају РТС дневнике 2, значи, онај централни информативни дневник, не ни 1 не ни 3, нити неке друге емисије, па у склопу тога и одбијам овај предлог, односно одбили смо овај предлог да покушамо прибавити снимак са Миловог брда од 14.11. да не улазим у то што нам то ништа неће допринети у расветљавању овога о чему ми расправљамо. Кажем, видео сам јако пуно материјала 18, 19, 20. јако пуно тог материјала сам видео сачуваног и нашао сам ово што сам нашао, значи, да ли је то сад код «Заставе филма», да ли има сад код «Политике», ви реците, дајте покажите, не реците, него дајте и ми ћемо то пустити. Реците ево то је тај видео запис, ми ћемо то пустити, али да сад ја водим истрагу, да ово одлажем и да водим истрагу, даљу истрагу од једне куће до друге куће да прегледам, заиста не. Покушао сам, добили смо што смо добили, значи, и суд је показао у том смислу добру вољу да ви имате, ако имате, никакав није проблем дајте погледаћемо. Кажем, ево укратко ово су разлози због којих смо ми ове доказне предлоге одбили. Да ли има још каквих других нових, само нових?

Даљих доказних предлога нема.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЈЕ ЗАВРШЕН.

Четрнаест је сати, завршна реч странака, али јавља се за реч господин заменик. Пре завршене речи замениче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Пре завршне речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам још одредио завршну реч, па тако и схватам. Пре завршне речи изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: У списку жртава се поткрала једна грешка у прецизираној оптужници под бројем 123 тако да уместо имена Омеровић Јусуфа Мерсад рођен 01.01.1970. године треба да гласи «Оверовић Џемала Муфат рођен 29.11.1963. године» и још нешто, а то је мењам правну квалификацију тако што оптуженима стављам на терет извршење кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у вези са чланом 22 истог закона, значи не СФРЈ него СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Браниоци су наравно разумели ове измене у то не сумњама, али питам оптужене да ли су разумели ове измене, односно боље рећи да ли има ко од оптужених да није разумео прво ову измену у чињеничном опису оптужног акта, претпостављам да је ту све јасно, дакле, онај списак из саме оптужнице под редним бројем 23, на начин како је то тужилац изменио, а везано за правну квалификацију што је пуно битније наравно, да ли има ко од оптужених да није

разумео измену правне квалификације на овај начин? Сви сте разумели? Ко није само реците, нисте ви, има вас још? Добро, ја сам у обавези само да вам појасним. Оптужницом је вама стављено на терет извршење кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СФРЈ, дакле, тадашње, у то време, на дан 20.11.1991. године важећег Кривичног закона СФРЈ. Сада вам се овим изменама од стране заменика тужиоца за ратне злочине ставља на терет извршење кривичног дела такође ратни злочин против ратних заробљеника, такође из члана 144, али КЗ СРЈ, тај Кривични закон је ступио на снагу негде током 1993. године и важио је дуго, дуго до скоро, што би рекли, до пре неку годину. Опис радњи у том кривичном делу и у једном и у другом закону су потпуно идентични, нису идентичне запрећене казне. Нису идентичне запрећене казне, казне су биле у оном закону КЗСФРЈ била је запрећена казна и смртна казна, јел тако, а овим законом КЗ СРЈ је, будући да је у Уставу и касније у овом Закону брисана смртна казна као казна одређена као максимална казна казна затвора у трајању од 20 година. Да ли смо се сада разумели? Оптужени?

Констатујем да након појашњења председника већа оптужени исказју да су разумели ове измене оптужног акта. Потом се прелази на

ЗАВРШНУ РЕЧ СТРАНАКА

А потом председник већа издаје

НАРЕДБУ

Главни претрес ће се наставити дана 25.11.2005. године према раније одређено у 9,30 сати.

Дакле, сутра у 9,30 сати настављамо у овој судници. Завршна реч странака. Редослед завршних речи знате. Прво иде по закону, јел тако, заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, потом браниоци и на крају по закону суду се обраћају оптужени. Хвала лепо.

Довршено у 14,05 сати.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА